

Крштење је Света тајна којом човек постаје хришћанин и члан цркве. Само крштен човек има право на све остале тајне и обреде у цркви. Бројни су обичаји везани за ову Свету тајну, а ми ћемо овде изнети оно, што је верски потребно и исправно, и што је важно за цркву, почев од самог рођења детета

По правилу цркве, требало би да свештеник чита молитву породилци у први дан када роди дете, затим у осми дан после рођења, када се детету даје име, и када постаје оглашени, и затим у четрдесети дан, када се врши оцрковљење детета (уношење у цркву). Међутим, прилике и околности су у пракси задржале само два момента везана за ову Свету тајну, а то су: знамење и крштење.

Знамење

После неколико дана од порођаја, када мајка и дете изађу из породилишта, врши се знамење детета. Наиме, неко од млађих укућана, сродника или комшија, одлази код надлежног свештеника, са једном флашом за воду по знамење. Свештеник освети водицу, наспе у флашу, стави у њу један стручак босиљка, и даје детету име, које дете носи до крштења. То име се зове "име на знамењу". Ово се врши у спомен, када су малог Христа, однели у осми дан у храм и када је добио име. Водица у флаши се доноси кући, и по народном обичају та водица се додаје четрдесет дана у воду којом се купа дете, или све до крштења.

Крштење

Чим дете мало ојача, после недељу две, може се извршити крштење. Црква препоручује да се крштење обави што пре, јер уколико би се десио несрећан случај, да дете умре некрштено, над њим се не може извршити опело. Крштење се врши у храму или у манастирима и црквама где има крстионица, а може и у дому родитеља.

Шта је потребно за крштење

Треба припремити крсницу. Крсница је платно беле боје, величине од једног до једног и по метра, у које се дете увија после крштења. Од те крснице се потом детету сашије кошуљица, бенкица или јастучић за спавање. Обичај је у неким крајевима, да кад почне крштење, дете се завија у очеву белу кошуљу све док не буде крштено водом. Бела кошуља и крсница симболизују невиност, чедност и безгрешност, јер је бела боја символ чистоће духовне и телесне. Вода којом ће се дете крстити може се мало подгрејати, нарочито у хладним данима, да се дете не би прехладило. После крштења, вода се просипа на место где се не гази, или се излије уз неки калем или у цвеће у кући. Косица коју свештеник постриже при крштењу, ставља се у восак, па се и она ставља на неки калем, или се чува у кући као успомена на овај велики догађај у животу детета Свећа која се пали на крштењу, такође се чува у кућа као драга успомена. Потребно је и уље, по могућности маслиново, којим се дете помазује.

Мајка на крштењу

Уколико се дете крштава пре четрдесетог дана, од рођења, мајка не може да присуствује крштењу, јер се жена четрдесет дана после порођаја сматра нечистом. Иначе, ако се крштење обавља после четрдесет дана, препоручљиво је и пожељно да мајка присуствује крштењу јер је то велики дан и за њено дете и за њу.

Време крштена

Имајући у виду, да свечани догађај крштења прате обавезно и гозбе, дакле, припреме свечаног ручка, црква препоручује, да се крштења обављају у дане када се мрси, а у противном, ако се крштење обавља уз пост, обавезно треба спремати посну храну. Велики грех чине они родитељи, који за тако важан и велики дан и догађај свога детета, уз пост припремају мрсну храну, и тако врше јавну саблазан и навлаче проклетство на себе и своје недужно дете. Иначе, крштење се може извршити у сваки дан, и у свако доба дана и ноћи. Добро је уколико се може крштење обавити празником да се дете и родитељи тај дан причесте, уколико није у оних првих четрдесет дана, када мајка не сме у цркву.

Кум на крштењу

Поред свештеника који крштава, важан чинилац и важна личност на крштењу јесте кум. Кум даје име детету. Он је сведок крштења и духовни отац детета, које се крштава. Зато кум мора бити православне вере, крштен, чистога и моралнога живота, мора бити пунолетан, дакле, телесно и духовно зрела особа, и да има физичку могућност да учествује у светој тајни крштења. Родитељи не могу бити кумови својој деци, а такође и монаси не могу кумовати на крштењу. Кум на крштењу се у име детета одриче сатане, и сједињује са Христом, чита, односно, исповеда символ православне вере у име кумчета. Зато је његова дужност, да у даљем животу брине о верском васпитању свога кумчета. У нашем народу је због тога институција кумства на великој висини. Народ не каже узалуд: "Бог на небу кум на земљи".

Крштавање одраслих

Из познатих разлога, у последњих неколико деценија, остало је доста некрштених особа у нашем народу. Данас, срећом, многи се интересују за своју веру и цркву, и желе да се крсте. Шта је важно када је у питању крштење одраслих особа? Важно је најпре то, да особа која жели да се крсти, жели то искрено и по слободној вољи. Затим, треба да се упозна са основним истинама своје вере, и да на своме крштењу она чита символ вере, а не кум, као код деце. Такође, треба да се припреми за крштење, тако што ће постити бар седам дана, и после крштења примити причешће. Одрасли такође треба да имају кума. Црква је снисходећи према одраслима, применила праксу, да се одрасли могу крстити и обливањем воде, а тамо где има крстионоца и где се врши погружење, постоје свлационице и специјалне беле хаљине у које се облаче одрасли.

Крштење у нужди

Ако се деси, да дете у случају болести, дође у животну опасност, врши се тзв. крштење у нужди. То крштење може да изврши свака крштена особа на следећи начин:

Дете се полије, или покропи водом и говоре се речи: Крштава се слуга Божји (име) у име Оца Амин, и Сина Амин, и Светога Духа. То је формула крштења, коју после

свештеник, ако дете остане живо не изговара, а све остале молитве и радње врши по поретку.